

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések főlvetetnek a egyes számok kaphatók helyben:

Muzsik és Partics könyv- és könyvnyomtatás, Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohánytözsédéjében, valamint hirdetések s nyilttéri közlemények ugy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

Szerkesztési iroda és kiadóhivatal:
Sófét-s osendes-utca sarkán, Hofeneder-féle házban, hová minden a lap szellemi előzetes illő közlemény, az elölzetes és hirdetések is küldendők.
Bérmertlen levelek nem fogadtatnak el. Kéziratok nem adatkak vissza.

Szerkesztővel értekezhetni: d. e. 11 órától 12-ig és d. u. 8-tól 5 óráig.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
helyben kifizetés helyén:
Egész évre . . . 8 frt.
Fél évre . . . 4 " "
Negyed évre . . . 2 " "
Vidékre postán küldve:
Egész évre . . . 9 frt — kr.
Fél évre . . . 4 " 50 kr.
Negyed évre . . . 2 " 25 kr.
Néplátóknak helyben:
Egész évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 " "
Negyed évre . . . 1 " 50 "
Néplátóknak vidéken:
Egész évre . . . 7 frt — kr.
Fél évre . . . 3 " 50 "
Negyed évre . . . 1 " 75 "

Előfizetési felhívás

„Zombor és Vidéke“

IV. évfolyamának 3-ik évfolyamára.

Vidéki lapok, melyek az előfizetés fogdosás Scylláján és Charybdisen keresztül jutottak s már-már állandó olvasókörük van, nem szorulnak arra, hogy minden évfolyamban előhuzalodjanak érdemeikkel s nagy prosepopeiaval hányortogassák nekiközvetlenül ténykedéseiket.

A „Zombor és Vidéke“ IV-ik évfolyamába mar úgy lépett, hogy e nagy meglepetéssel értesül, önzertesen szót kedvelő közönsége rokonszenves támogatással kíserte.

Igy tehát existenciája minden oldalról biztosított.

A IV-ik évfolyamnak im most harmadik évfolyamába lép, de végre nem könyörögve senki nagylelkűségét, nem óhajta senki protekcióját, — egyedül igentiszteit olvasói hívja föl arra, hogy eddig tanúsított bizalmával s támogatásával tovább is megtisztelje, hogy ama nehézen uton, melyet életbe léptek önmaga kijelölt, melyen legyőzte a kezdet nehézségeit, mind előbbre haladhasson.

Két ló csel felé tör a „Zombor és Vidéke.“

Mindkét csel, mint delibab családka

fénye, föltűnik a láthatáron, meg elnyészik újra. — de a küzdelem azért nem csüggeszti erőit, s ha bármily távol látja is az elérni óhajtott tájat, elérhetőnek éppen nem tartja, sőt szent hite, hogy el is fogja érni.

E két főczél. — nem egyedül a „Zombor és Vidéke“ főczélja s elérésük nagy csatájában e szerény vidéki lap csak mint kövívész harezol, — nemzeti két csel: — elérni azt, hogy e protekciókkal, nepotizmussal, visszaeles — és korruptióval telt magyar tarsadalom végre megszabaduljon Tisza Kálmán könyelmű és erőszakos uralmától, s önzetlen, nemes és igazságos kormánykezek alá jusson, mely helyreállítás a szédeigő jogrendet s a szigorú törvény-uralmat, s elérni azt, — aarendetebb, de mar specifikusabb cselünk — hogy e nagy megye, összeolvadva a magyar érzelmei szent leveiben egyesüljék erővel razzal le vállalja a Tisza Kálmán által alkotott megyei pünkösdi királyságot, a korlátlan hatalmú, mondhatni főispáni egyeduralmat.

E két főczél — mint föntebb mondók — nem elérhetően, s szent elhatározásunk e harezter félreess pontjan is eladag hiven kitartani, míg nem derül rank az elért csel hajnalja.

Ebben támogasson bennünket már-már konsolidált olvasókörünk, ebben

nyújtson segédkezet, mindaz, ki velünk érez s velünk együtt óhajta a cseli megközelíteni.

Küzdelmünk a föl-fölmerülő visszaélések ellen egyarátt vehemens, de ha bizonyos támadások, melyek öntudatos számitással intézettek ellenfeleink erős pozícióit ellen, olykor mintegy megszűnni látszanak, ezt ne tekintse senki bágyadt csüggettségnek, hanem természetserű szélesednek, mely a viharokat meg szokta előzni.

A haladás olykor látszólagos egy helyben maradás, — de a következők megmutatják, hogy a nyugalom külszine alatt is munka rejlik.

Eladdig is — mig fontosabb tendókkal nem vivjük ki ismételt az irántunk tanusított jóindulatú támogatást, hiven konstataljuk a megyei eseményeket, s olvasóink e megye minden tájból pontos és gyors értesületeket nyernek.

Bács-Bodrogh vármegye egyedüli oppositionalis politikai lapja pusztalennállásával is bizonyítéka annak, hogy e megye nagyszámu közönsége osztja politikai meggyőződését, s cseljai elérésében töle telhetőleg támogatja.

Budaesti általános kiállítás.

VIII.

Törökország és Szerbia a keleti pavilonban. Kimondhatatlan az a varázs, a mely a „Kelet“ szoban rejlik. E szó hallatára a

nyugati ember képzelőletben ezernyi tarka szálaból szövődik össze ama ragyogó mesés világ képe, a melyet hajdan gyermekéveink álmaiban láttunk.

A ki tehát a keleti országok csarnok kába lép, az benne a Kelet csodás világának egy képmását reméli fötalálhatni. A látogató beléptekor, még magikus hatása alatt áll ama benyomásnak, a melyt a csarnok kelet architektúrája, a tarkára festett homlokzat, a mór izlésű kupolatorok, a barok ívű, magas dervis-sípához hasonló tetőzet gyakorolt reá. És ime, alig tekint körül, a bejárat oldalán már is lát olyan dolgokat, a melyek gyönyörű töredéke a Kelet tündérvilágának. A jobboldali szekrényekben török női kezi munkák és keleti díszmunkák pompáznak és hölgyek-ámulva bámulják a tomerdek remekműveket, a melyek stílyök és színezetük sajátossága által vonják magukra a figyelmet. Minden vonása, minden öltése, minden színárnyalata e tárgyaknak előnyösen terel a nyugati divat koput sablonjától. A legföltunőbbek itt a csodás finomságu virághimzések, továbbá a hegyes orru szép papucskok; e gyönyörű peciny cipők dús arany- és ezüstbimzése, a maga változatos és eredeti rajzaival, melyt mintajól es egyuttal új motívumok kiapadhatatlan forrásul szolgálhatna honi műhímzestünknek. A nőiválg osztatlan tetészet birja e gyűteményben egy ragyogó, piros selyemből készített napernyő; az ernyő korongba körskörül a koránnak egy verse van aranyalv himezve és kötötte ugyancsak aranyhímzésű arabeszkök fonódnak végig játszi alakban.

A balfelső álló szekrény tartalmát a férfinem csodálja meg leginkább. Ez a török

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

Elvira.

(Héine után.)

Ezer éve mozdulatlan
All sok csillag fenn az égen,
Mindannyiank fájdalomtelt
Szerelmem van a szívemben.

Olyan gazdag, olyan hájos
Nyelv az, a melyen beszélnek,
Csakhogy illett a világon
Egyetlen tudós sem ért meg.

De én értem ezt a nyelvet,
Soh se megy ki az eszemből;
Elvirám szemébe néztem
És kiolvassam e szemből.

Don Alvarez y Patay.

Altiszti erdei mulatság.

(1885. június hó 20-án.)

A „helyben állomásozó es. és kir. báró Döppner nevével viselő 23-ik gyalogezred és a m. kir. 5-ik honvédszázalój altisztejei“ — (igy áll a kibocsátott meghívókön) — a „Sikkara erdőben“ altiszti erdei mulatságot rendeztek.

Es ez az eddig czittált pár sor mindent elmond.

Elmondja, hogy ez a helyb. altiszti kar milyen intelligens elemekből áll, hogy a honvédség milyen barátságos viszonyban a közös hadsereggel, hogy a „Si

korá“ t tulajdonké „Sikkará“nak hívják, hogy a mulatság fényesen sikerült, úgyzovál mindent, úgy hogy nekem éppen csak az maradt hátra, hogy mindez a gyöngébbek kedveért megmagyarázzam.

Hát nevezetes egy erdei mulatság volt ez.

Soha, mióta a „Sikkara“ — avagy helyesebben „Sikkara“ — mint zombori erdő letesni kezdett, annyi előkelőség együtt egy időben ott nem volt.

Egy valóságos tábor volt az, melyt már csak a modern harcászatt fog ismeri, fölszerelve a tuzes ársar minden eszközeivel esakiogy a fényes puskák es szuronyok kúpalaikba rakva, szelid diszintueme teg radálódtak, a golyóbisokat szep piros narancsok helyettesíttek, az ágyúból meg gyöngyöző habzó sert loesogtattak a polharakba, nem hiányoztak (ad tommam: hátultöltő, az előlított boros üvegek sem.

No meg a harczer is nagy stratégiai talentumról tanúsokodott. Ez ember csak elesodálkózt azokon a bástyafalakon, mik zöld lombokból fonva körülkerítet azt, miket hogy le ne ronthasson a támadó ellenség — inkább két oldalról nyitott kapuk kinalkoztak.

Vegre, hogy a harc nélkülözhetetlen kelleke a kanócs se hiányoztak, vagy száz lampion szórta szét gyer világát, a mi ha nem volt elég egy négyes harcokbeveredett

6-ik figurájának arra, hogy ki-ki rátalálhasson a saját maga ellenszere, akárám mondani, a tánczosnojere, hát akkor egy-egy lampion inkább keszgesesen maga is lángba borult, s így már valóságos hőses küzdelmet idézve ele a bátor harcások között, kik a lehellő zsarútnokok fölött a legbátrabb lélekkel haladtak tovább.

Ezen harez, — mint mondók — győzelem vezetett, bár a halottak számaról meg hitese statisztikai adatok nem is jutottak kezünkhez. Azonban tapasztalható pyrhusi győzelem . . . Mert ha leszedhatatlan is azon ket seres hordot, melyet néhány vitez harez (városzinuég igazi ágyúknak tartva) az eg sötetyeben szakmányu ujtett, — melynek aztán üthettek a nyomtat, sőt leszántva meg a gyomor melyebe tütt tomerdek paprikást s meg több burt es sert, szerény veleményünk szerint meg mindig tekintélyes lehetett az a kontó, melyet a es. kir. hadsereg pénztára s a honvédség kasszája, — innen pedig a szegény honyhaza volt kénytelen kifizetni, — a mi mind egy értelmű a mi altiszteink, s tisztikarunk zsebével.

Hanem hát a hadviselés költséggel jár, és itt legföltűn is csak az a kérdés, vajjon volt e az aron okkupált szívek pacificatioáj mennyi áldozatot fog még a jövőben köve telni?

No de ilyen komoly dologból ne esialnjunk tréfát.

Inkább maradjunk a komoly oldalánál s valljuk be azt, a mit jól esik bevallanunk, hogy a helyb. altisztkar becsületére válik a hadseregnek.

Ezt nem azért mondom, mert Herzenberger altisz ur jól rendezte a négyeseket (ezt annyival is könnyebben teltette, mert Herzenberger az első zenekar vezetője jól húzta, aztán meg a fű az apával összebezselt, hogy a hol az egyik gixert ad, a másik legott helyreüssej) azért se mondom mert altiszteink jól jarkk a „drei Schrit“ — et, az mind nem éppen a katonavitus, ha mindjárt hozzá is tartozik, hanem leginkább azért, mert meggyőződöttetek bennünket, arról, hogy művelt, finom modoru, ügyes ifjak, a kik ha megállják helyüket a „Sikkara“ — ban, hát nem lehetnek idegenek a kommandó szótól se.

Végre is, — maga a tánc se egyeb, mint csontárasztó exercitiozás.

A jobbra-át, balra-át, sorakozz, indulj, rohanj! vezényaszavak mind fötalálhatók a tánczene dalamban s bizonyára csak azon föltétel alatt engedte meg a parancsnokság ezen erdei mulatságot, hogy egy kis önkényes nyári hadgyakorlatnak is beváljék.

Valóban hadgyakorlat volt. A kiküldött elősok Herzenberger és Stverteszky két napon át tanulmányozták a hadi terepet s még az utolsó pillanatban is izzasztó munkában voltak, a miért megérdemelték

dohány-kezelőség gyűjteményét foglalja magában. Egék! Mely édes szin, mely finom illat, mely gyöngye vékony szálak! Ez a dohány az aranytól kölcsönözze szinét, a rózsától illatát. Nem tudom, van-e a keleti meséknek is egy Loreley-tündérvé, de nem csodálom, ha e dohány vékony, hosszú szálainak láttára valamely török lantos dalolni kezdene egy tündérlányról, a ki illatos, hullámos szőke haját levágja és ajándékol odanyújtja egy szép ifiúnak, hogy az embri nem örök időkig gyönyörködjék fürteinek édes illatában.

A szomszéd folyoso a csarnok voltakép való török oszaltat foglalja magában. A falak körül álló szekrényben középkori hadiszereket, antik szőnyegeket, mindenféle himzéseket és az egykori török diadémszegyéb emlékeket pillantja meg a látogató. A háttérben azonban egy szép művel farács által elzárított török lakozna látható. A berendezés ama kényelem jellegű, mely a keleti élet minden ízében föltalálható. A falon dagadó, ruganyos alacsony szőnyegkeretet húzódik végig, kellemes pihenőre, csendes melázasra hívja. Két sárgarégeny áll a terem közepén; az egyikben a kávét főzik, a másikban szénparázs ég, a melyre tömjént és egyéb fűszereket hintenek a végül hogy kellemes illat töltse be a levegőt. Széles, kirakott műv szekrények terülnek el a tal mentén és az ablak sűrű rácszat arva vall, hogy ez a terem a török nő lakóhelye. A három egy töredéke tehát. Bóditó érzékiség lehet az egész terem. Európai ember alig lakhatná e légkörben.

A baloldali folyoso a szerb kiállítást foglalja magában. Csinos szimpompás gyűjteménye az a szerb kultúrétl egységmelyének. A bejárat kétoldalon egy-egy belgrádi rendőr életragsági képmása áll. eredeti alakok mind a ketten. Előttük festői csoport terül el: egy szerb haditábor. A sátorban és a páziton daláló harcosok pihennek; puskák gulába rakvák és a szuronyon ott lóg heverve a tölténytartó és a kulacs. A katonák egyenruhája utána a német hadsereg uniformisának. Csak az egyik lovaskatona egyenruhája hasonlít meglepően a magyaruzárhoz. Szakasztott olyan a csákója, dolmánya és a sutasós nadrágja. A szomszéd szekrényben szerbországi háziparucikkék láthatók: dús szinű szőnyegek, gyönyörű himzések. Egy másik szekrényben pisztolyok hadszereks és yatagának hevernek, az utóbbiak aczélla épp oly finom, mint markolatjuk áttört, gyöngéd ezüstmunkája. A belgrádi muzeum küldeményei közt az arany és ezüst filigránmunkák tűnnek fel lebelet-szerű finomságuk miatt. A drágakövekkel megalkott óvek és csatok nagyon hasonlítanak a magyar nemzeti viselet e nemű

volna egy szép kotillon-ördöt, — mig társaik esti 8 óratól a késő esti, vagy jobban mondva a kora reggeli órákig hallgattak arra a parancsra, melynek neve csárdás, reggeli, keringő stb., stb. A kedélyes hadgyakorlat szemtanuja volt Zombor város színe java.

Az összes közöshadseregbeli a honvédtiszt karon kívül városunk előkelő férfi s nőközönsége is künn volt, s a tánczólohygek kontingense föllélmuja minden eddig látottakkal.

Ha én ezt mind névről akarám fölismerni, akkor elejét vehetném egy újabb népszámlálásnak, de ezzel nem akarok bízlegni a Tisza-kormányának, hadd fáradjon vele más mameluk.

Csupán a hölygekét tartanám fölismerni. — azonban itt meg sokkal hamarabb dölre jutnék, ha azokat nevezném meg, a kik honn maradtak.

De tehetem-e azt? Vétének az altszti becaület ellen, mely meg nem engedheti, hogy ilyen díszet dolgokat az ő rovására nyilvánosságra hozzak.

Hát nem is teszem. De jóvórá való tekintettel figyelmeztetem az otthon maradtokat, hogy a zombori altszti ifjuságot össze ne tévessze a zombori ifjusággal, és ha atól való féltelmükben maradtak volna, hogy még végül valamely veszedelmesnek lesznék szemtanúi, akkor tévedtek, — az a harcrafiának nem szokásuk, csak csupán a polgári fia talásgnak.

Mely szokásért egybeírán bocsánatot kérek úgy az altszektől, a mért, hogy nekik nem imputálom (daczára, hogy harcrafiak) s a polgári ifjuságot, a mért hogy nekik meg imputálom (daczára, hogy nem áll harcrafiakból.)

Az altsztkárnak bekötül a közönség nevében a saját elismeréssel nyilvánítom, s kívánom, hogy ilyen szép szellemben vivat veszet e förtérel!

Piripócsy.

részeihez. A styl azonossága talán a viselet közös származását jelenti. Erdekes feladat volna műtörténészeinknek e jelenség okait megvizsgálni.

A „szabadkai tornaegylet” által Palicoon, 1885. évi augusztus hó 2-án megartandó országos torna- és athletikai visdalk feltevélei.

Delőlött a nyílt versenypályán. I. Bajnoki czélszereny. Második vetékedés a „bajnok” címért. Nyílt verseny. — Távoliség 15 km. Az indulás 1885. évi augusztus 2-án reggeli 6 órakor. Palicsról a bírák páholytól indulva, Szabadkán a vasuti eldjáronál jelentkező és Palicsra visszabekerülő meg megtartani. A bajnok-jelöltség feltétele, hogy a kijelölt utat 1 óra 1 perc alatt akár járva, akár futva megtegyje. („Go-as-you-please”). Ha az eredmény a kitűzött idő alatt nem történik meg, úgy az egyszerű versenynek tekintetik, a bajnok-jelöltség elesik; de az ezüst érem kiadatik. Fusa vagy físzes! Védő: Balogh Dező, a B. K. E. tagja.

II. Akadály vasparipa (bicycle) verseny. Nyílt minden magyar és osztrák velócipédogyelet műkedvelő tagjai számára. Tav. 15 km. Palicsról Szabadkára és Palicsra vissza. Akadály 5 km. homokos talaj. Díjak: „Szabadka Vasparipa-egyesület” díja; „Achilles paizs” és ezüst érem az elsőnek, bronzérem a másodiknak. Indulás 1885. augusztus 2-án reggeli 8 órakor az I. alatti pályán. Az „Achilles paizs” kétszeres győzelem után adatik ki. (Lásd az „Achilles egyiet” 1885. jan. 19. verseny szabályait. II. 5.) A paizs kiadásának feltétele, hogy győztes a kijelölt utat 45 p. belül tegye meg. Ha a kitűzött eredmény nem érteit el, úgy az egyszerű versenynek tekintetik és győztes csak ezüst-érmet kap.

III. Bajnoki távúszás. Második vetékedés a „bajnok” címért. Védő: Vermes Nándor, a Sz. T. E. tagja. A bajnokjelöltség feltétele, hogy győztes a kitűzött távolságot 1 óra 25 percben tegye meg. Nyílt verseny. Indulás 1885. augusztus 2-án reggeli 10 órakor. Tav. 3 km., az uszópálya ötször körül körül.

IV. Akadály uszás. Nyílt verseny. Tav. 500 m. 5 „akadály”, a gátak a víz felszínén uszó fenyőszalpok, a melyek alatt vagy felett kell a versenyzőknek elhaladniuk.

V. Nemzetközi gyorsúszás. Nyílt testgyakorló- és sport-egyletek műkedvelő tagjai számára. Tav. 100 méter, mely távolság 1 p. 35 mp.-ben belül teendő meg. Díjak: aranyérem az elsőnek, ezüstérem a másodiknak és bronzérem a harmadiknak. Ha az eredmény a kitűzött időnél rosszabb az első díj ezüst-, a második bronzérem.

VI. Evező-verseny. Tav. 500 m. Nyíltva hazai csónakázó-egyletek tagjai számára, négy egyes evezős bel- vagy külvilági hajók számára kormányossal. I. díj: egyleti ezüst-érmet. II. díj: zárt bronz-érmet.

Délután zárt versenypályán. VII. Bajnoki akadály-verseny. Harmadik vetékedés a „bajnok” címért. A bajnokjelöltség föltétele, hogy a győztes a kitűzött távolságot 3 p. 20 mp. belül tegye meg. Zártverseny. Tav. 1000 m. 8 egy méter magas akadályal. Védő: Wenczel Lajos, a Sz. T. E. tagja.

VIII. Súlydobás a magasba. Nyílt verseny. Súly: 17-6 kgr. Minden versenyzőnek minden magasságnál 1 javító dobás engedtetik meg. A verseny 2 m. magasságtól kezdődik. (Az átrobándó magasság az állólély 2 m.) Győztes az, ki a súlyt legmagasabbra dobja. A dobás úgy deszkáról történik. A versenyzők lépéllásból dobnak. A ki a deszkáról dobás közben vagy utána előre lép, az a dobást elveszti. (Ismétlés esetén éllál.)

IX. Növendékek sikrverseny. Tav. 91-3 méter. E versenyben csak a 16 éven alul levő fiúk vehetnek részt. Elsőnek és másodiknak tiszteletdíj adatik.

X. Nemzetközi sikrverseny. Tav. 1609 m. (egy angol mérföld.) Nyílt testgyakorló s más sport-egyletek műkedvelő tagjai számára. A kitűzött táv. 4 p. 15 mp. alatt teendő meg. Díjak: az elsőnek aranyérem, a másodiknak ezüst-, a harmadiknak bronzérem. Ha a távolság a kitűzött időben nem tétetnek meg, úgy az első díj ezüst-, a másodiknak bronzérem.

XI. Bajnoki kardvívás. Második vetékedés a „bajnok” címért. Zártverseny. A mérkőzés sisakban, kesztyűben, mellvéd nélkül egész testre 6 volta meg. Győztes az, ki ellenfelének hamarabb 6 „volt”-ot ad. A párok sorházus utján állítatnak össze. Minden „volt” után az ellenfél közönséssel kell megintatni, mely egyszerűsind a kapott szurást vagy vágást is jelzi. Védő Caenovicz Agoston, a Sz. F. E. tagja.

XII. Vasparipa (bicycle) verseny. Nyílt verseny. Tav. 100 m. Díjak: az elsőnek az „Achilles” Szabadkai Vasparipa Egyesület

tisztelet-díja és ezüst-érem, másodiknak bronz-érem.

XIII. Viadori úgró versenyek. Második küzdelem a „viador” címért. Nyílt verseny. Tavol-, magas- és rudugrás. Győztes az, ki legalább két úgró versenyben a legnagyobb eredményt éri el. Viador: Vermes Nándor, a Sz. T. E. tagja.

XIV. A) Viadori korlát és nyújtó versenytorozás. Második küzdelem a „viador” címért. Nyílt verseny. Viador: Moser György a B. T. E. tagja.

B) Szabad tornázás. Résztvehet min. 20 magyar test-gyakorló- és sport-egylet tagja. Díjak: habér- és cserkoszoruk. Jelentkező s helyszínen fogadtatnak el és tetszés szerinti gyakorlatok végezhetnek és pedig a következő sorrend szerint: (Lásd az 1884. évi jun. 29-iki feltevéleket.)

XV. Műgyakorlatok a vasparipán. Nyílt verseny. Felvonulások, iskola gyakorlatok, a vasparipa szabadon elvezetése, összetett gyakorlatok. Hajtóvadászat akadályokkal, hiddakkal stb. stb.

XVI. Gyaloglás (Walking) Nyíltverseny. Tav. 3000 m. Díjak: elsőnek bronzérem és „Herkules” testgyakorlati közöny szerkesztése álfelajánlat „Herkules díj” a másodiknak bronzérem. A futás tilva van, kétszer megintés versenyemegismertítés [disqualification] von magá utána.

XVII. Birkozás. Nyíltverseny. A küzdelem görög birkozás módorban történik. E nyőnek ezüst-érem és tiszteletajándék más-iknak bronz-érem.

XVIII. Vigasz verseny. Futás sík pályán. Tav. 100 méter. Elsőnek tiszteletdíj. A tiszteletdíjat maguk a versenyzők adják. Versenyzhet minden magyar műkedvelő, ki a versenynapján díjat nem nyer.

Díjak: az I., III., VII., és XI. alatti bajnoki versenyeknél az első és második küzdelem alkalmával az elsőnek „bajnokjelöltség” és ezüst érem, másodiknak ezüst-érem, harmadiknak bronz-érem. A harmadik küzdelemnél az első „Magyarország bajnoka” címet, aranyérmét és serleget nyer, a második ezüst-, a harmadik bronz-érmet. (Lásd az 1882. évi július 20-iki pozícióit L. I. §. A XIII. és XIV. A) alatti viadori versenyeknél az első küzdelemnél a „viador” cím és ezüst érem, a másodiknak bronz-érem. A második küzdelemnél a győztes a „Magyar ország viador”-a és aranyérmét nyer, a második díj bronz-érem.

A IV., VIII., XV. alatti versenyeknél az első díj ezüst érem és tiszteletajándék, a második díj bronz-érem.

A II., V., IX., X., XII., XIV. B. XVI., XVII., és XVIII. alatti versenyek díjai a pozícióikban részletezve vannak.

Általános rendezsábályok.

- 1. A bajnoki és viadori versenyekben csak testgyakorló- és sport-egylet műkedvelő tagjai vehetnek részt, a nyílt versenyekben az egyleti éremt a győztes csak akkor kapja, ha valamely sport-egylet tagja, ellenben csak tiszteletdíjat kap.
- 2. A zárt versenyekben csak a szabadkai torna-egylet tagjai vehetnek részt.
- 3. Az összes díjak csak akkor adstnak ki, ha legalább 4 versenyző indul, ellenkező esetben csak az első díjazatik.
- 4. A versenyeknél — kivéve az evező-versenyt, hol a tét minden hajótól 1 drb. cs. kir. arany — tét minden, bánat 3 frt. mely összeg csak egy irben teendő le, habbar a versenyző több versenyre is jelentkezik, ezen esetben köteles az általa nevezett versenyekben részt venni, különben az egy izben lefett bánatpénzt is elveszti.
- 5. A bánatpénz, ha az illető az „Itala nevezett versenyekben részt vett, visszaadatik, ellenkező esetben a Sz. T. E. tiszteletdíj alapja fordítatik.
- 6. Nevezési határidő: 1885. július 25 ike esti 8 óra.
- 7. A nevezések a kitűzött határidőben irásban és zárt borítékban a „Szabadkai Torna-Egylet” titkárságához Szabadkára intézendők. A nevezésnek az illető verseny megjelölésén kívül tartalmaznia kell még a versenyző nevet, polgári állását, lakhelyét és versenyszíneit. Alnév alatti nevezések érvénytelenek.
- 8. Mindezen versenyeknél a „Szabadkai Torna-Egylet” és az „Achilles vasparipa egyesület” általános és részletes versenyszabályai irányadók.
- 9. A jelen versenyszabályok a „Herkules”-ben, mint az egyesület hivatalos lapjában közzöltenek.
- 10. A versenyzőiségnek határozata ellen felebezésnek helye nincsen.
- 11. A versenyzőiségnek jogában áll a nevezéseket indoklva visszautasítani.
- 12. Az Unepély bármily rossz idő mellett is megtartatik.

Pertich Mihály, egyleti elnök. Nagybudafal Vermes Lajos, a versenytrendező bizottság elnöke.

Városi közgyűlés. 1. Belügyminiszteri leirat, a f. évi költségvetésről a napidíjások fizetésére előirányzott összegnek jóváhagyása iránt. Jóváhagyott. A tanács utasított, hogy a hátralevő munkák feloldozása iránt a szükséges intézkedéseket tegye meg. 2. Tanács jelentés, az apatini út mellett lévő maradvány földek eladása tárgyában. Nem tárgyalhatott, mert nem volt kellő számú bizottsági tag jelen. 3. Zólyom megye közönségének átirata, közigazgatás reformja tárgyában. Tudomásul vétett. 4. A vár közig. bizottságának jelentése az illesekrol igazolatlanul elmaradt tagok iránt. Tudomásul vétett. 5. Bács Bodrogh megye kir. tanfelügyelőségnek átirata, néhai Józits Márk tanító özvegyének az országos tanítói nyugdíjalapból kiutalványozott 84 frton felül megillető nyugdíjösszegnek megállapítása iránt. Megállapított a nyugdíj. 6. Az 1883. évi megvizsgált árvatartási számadás. Bel. ym. szteriumhoz felterjesztett. 7. Helyi. c. keleti hitközségnek elterjesztése, nevezetesen Dóme alapítványból 5 szegény leány kiküszabási segély megszavazása iránt. Megszavazott 6 leánynak a segély. 8. K. írás Kálmán vár irnok kérvénye előző megadása iránt. Az előleg megadatik. 9. 879. évi május 21-én megválasztott biz. azok mandatum meghosszabbítottat 1886. évi decem. ber hó végéig, hogy a bizottságnak az 1870. 40. t. c. rendelkezéséhez képest 3 évenként 6 évre való kiegészítése kellően rendeztetessék s e szerint a rendes kerékvágásba jöjjenek. 10. Maximovits Szilárdnak 6 heti szabadság adatik. 11. A tüzrendészeti szabályzat a miniszteri leirat értelmében módosítatik illetőleg kiegészítetik.

Zombori m. kir. áll. főgymnázium f. évi június hó 28-án a városúszás nagyteremben tartandó évszói ünnepeknek programja: 1. „Az Isten dicsősége”, férfiak Beethoven-től. Enekli a főgymn. dalkör. 2. Igazság elővárá bead. 3. Titkari jelentés a főgymn. önközpókir az évi működéséről. 4. „Pókainé”, Gyula Páltól, szavalja Dembitz Mátyas VII. oszt. tanuló. 5. „Nyári kép”, Buleu Karolytól, szavalja Apóstol Pál VIII. o. tanuló. 6. A jutalmak kiosztása és a Szilágyi-féle pályázat nyertes balladájának fölválása. 7. „Szózat”, Egressi Benjámin-től. Enekli a főgymn. dalkör.

A szabadka-zenta-6-becsei helyi érdekl. vasut létesítése ügyében az érdekl. községekkel Schmausz alispán előkelte által a Pejacsevics és Stankovics-féle terv alapján tanácskozások tartattak. A vasut létrejövetele most már biztosítottak tekint. lető. Az értekeltek eddig 1.200.000 frton irtak alá.

Az újsídekli kir. törvényszék elnöke, ngs. Lobmayer István ur. a m. napokban hivatalosan meglátogatta az őbecsei, és a palánkai kir. bíróságot.

Királyi biztosal a szerb egyházi kongresszus Cseh Edét emlegette. A „P. H.” szerint minden ezzel ellenkező hír airtalan.

Dal- és táncestély. — A zombori kaszinó egyleti dalárda 1885-ik évi június hó 30-án a zombori polgári kaszinó-egylet helyiségében ez évi második alapszabályzeres dal- és táncestélyt rendezt, melyre a n. é. közönséget tiszteletteljesen meghívja. Misor: 1. „Edes hazám”. — Férfikar Huber Károlytól. 2. „A vándor”, Magándal Schubert F.-től. Zongorakísérett mellett előadja Tessényi Vilma k. a. 3. „Egylevel” Erkel F., Hunyadi László. c. dalművéből. Zongorán játssza Blumenthal Gusztáv ur. 4. „Tündérlalom”. Keringő, énekhang zongorakísérettel Válgólyi Bélatól. Előadja Lovich Aranka k. a. 5. „Mignon”. Dal, négy vegyes hangra Beethoven L.-tól. Előadja: Lovich Aranka s Tessényi Vilma hölygek és Staudacher József meg Valter Nándor urak. 6. „Höfelhökkel”. — Férfikar szerz. Bergmann Agoston ur. — Lovich Aranka és Tessényi Vilma hölygek, úgy Blumenthal Gusztáv ur. a dalárda iránti szivesbök működök közre. A tánc alatti Herculbenberger Sándor zenekora játszik. Belejögyegek I. frjtval Falcione Gusztáv ur, valamint Hrabovszki és Sztrichur uk kereskedéseiben előre is válthatók. A t. pártoló tagok a tagsági jegy 2-ik szelvényérett ráfizetés nélkül válthának jekyet. Kezdeté 8 órakor.

Az újsídekli postahírástás ügye újabb fordulatot nyert, amennyiben 2 postaszolgára — önvállomásuk alapján is — küsült, hogy az elrabolt 5808 frton a levélpostán nyomtatványok közt elrejtve megtalálják, s abból mintegy 500 frtot elvettek, a többi összeget pedig — mely még nem került meg — ott hagyták rejtkehelyén.

Az apatini távúdra hivatal a közszéle helyezik — hallomásunk szerint azért, mert a központonban 20 frttal többet kell fizetni lakosok. Mit szöl ehhez az érdekl. közönség?

A helyb. izr. elemi fiú és leányiskolában az évszázados évfordulóra szép sikerrel tartottak meg a hó 21 és 22-én. Először volt alkalmunk meggyőződni arról, mit különben ezen intézet fenntartásában is bizonyít, hogy a zombori előkelő keresztény községnek a legnagyobb rokonszenvvel viseltetik ezen iskolák iránt, mert a látogatók legnagyobb része városunkból előkelő keresztény urak és hölgyekből állott. A tanterfő részéről ott láttuk Radits György gymnasiumi igazgató és Mallesovits Miklós tanár urat s néptanítóink közül is többeket. Egyőkből az intézet összes tanulóinak 20%, a keresztény vallású, a mi tanulóiban annak, hogy az a kor színvonalán áll. A jelen voltak azzal a kelemeny meggyőződéssel távoztak, hogy egy tanítókat, mint a tanítványok is szorgalmasan töltötték el az évet, a sok tekintetben többet is tettek, mint éppen a szigorú tanügyi rendelkezések megkívánják. A vizsgálatok felváltva Molnár Gyula iskolaszéki elnök és dr. Sági Samu valamint Holländer József isk.-széki tagok vezetésével állottak le a befejezésül a tanítványok között díszes ajándékok osztatását szét. Az intézet jövő felvirágoztatására érdekében szükséges volt a 3. és 4. osztály külön választása, de miután a zombori izr. hitközség a legkisebb hitközségek egyike s anyagilag nem segítheti az eddig tül az intézetet, nem marad egyéb hátra, mint ez iránt a városi törvényhatósághoz intézni kérést a szubventió emelése tárgyában, a mi meg is fog történni.

A Ludovika-akadémia tisztiképző tanfolyamán a jövő évben 33 alajátványi hely lesz betöltendő, melyekre a honvédelmi miniszterium már ki is írta a pályázatot a szét megküldte a főváros tanácsának is. A folyamatni kívánók a föltételekre nézve bővebbet a polgármesteri hivatalban (régü város háza) tudhatnak meg.

Vettük a következő gyászjelentést. Bajnai új. Vojnits Lukács, és neje Kamjonkai Szemő Jozefa, a maguk és gyermekeik Mária, Róza és férje br. Hoeller István gyermekekkel, István, Imre és neje csejani Adamovits Olivia, bajnai Vojnits Sándor és gyermekei nevében megtört szívvel jelentik felejtethetlen fiuk illetve testvérük és sógoruk Bajnai új. Vojnits Lukács László joghallgatónak folyó évi június hó 21-én reggeli 3 órakor hosszas betegeskedés és a halálkötök szentesége ájtatos felvétele után életének 20-ik évében történt gyászos kimúlását. Leleke üdvéért az engedeztől szent-missaidózat a szt.-Teréz főegyházban f. hó 22-én reggeli 10 órakor, a szt. Ferencz-eknél pedig f. hó 23-án szintén reggeli 10 órakor fog a Mindenhatóknak bemutatni, — hült tetemei f. hó 22-én délutáni 6 órakor a bajnai sírkertben lévő családi sírban fognak örök nyugalomra letétni. Szabadka, 1885. évi június hó 21-én. Béke halmvainak!

A helyb. ipariskola bizottság f. hó 24-én ülést tartott, melyen az iparos-tanoncok új sárvízszálat meghatározották. E szerint az előkészítő két osztályban ma, az f. hó 25-én d. u. 6—8 óráig, a Matheisz-féle házban, az 1-80, 2-ik és 3-ik osztályban f. hó 26-án pénteken est 6—8 óráig, s a kereskedő tanoncok vizsgálatát f. hó 27-én d. u. 2 óráig fogva tartják meg a Csarsh-féle házban. És alkalommal a Schaffner-féle 8 drb arany, melyhez kiegészítést Mihályi János főgyűszur, ipariskola elnök egy aranyat ajánlott föl, kiosztatik. Fölhívtnak iparosaink, hogy minél számosabban jelenjenek meg a vizsgálatokon.

Ehhalálkozás. Sömeget József Moholyának közbecsülésben állott derék lelkese férfi korai javában e napokban elhunyt.

A szabadkai városi zenede f. hó 14-én délelőtti és délutáni folyamában tartotta meg vizsgáit a „Post szálloda” nagy termében.

Egy postaihoz ki már megvonta az akták és a hivatalos jelentések egyhangúságát, a következőkben jelenti be a hatóságoknak egy posta kocsi gyászos kimúlását: „Egy postakocsi, amelyet már az idők viszontagsága igen megviselt, a föltöltés mély bánatában, hogy kerekelt hűtlenek lettek hozzá, megcsalta a benne ülő utazó bizalmát s maga alá temette végső bukásában. A kocsi részét nem, csakis az illető utazóját lehetett hiány nélkül összeszedni.”

Horowitz Fülöp és társa elleni csod megartatott.

Névvaltoztatás. Kohn Ignázt melykülti illetőségű bécsi lakos nevét belügyminiszteri engedéllyel „Kornis”-ra változtatta.

Ajándék Fiuméből. Dr. Erődi Béla a fumei főgymnasium igazgatója a következő szíves levelet intézte Radics György főgymnasium igazgatóhoz: Kedves kartsár Úr! Kiránduló társaságunk egy fénykép csoportban levette magát és elhatározta, hogy egy-egy példányt küld belőle egyes hatóságoknak és szives jó barátainknak, kik minket kirándulásunkban szívesegükkel kitüntettek. Kévé példánnyal rendelkezünk s azért nagy sajnálattal nem küldhetünk mindazoknak, kiknek baráti szívesegük örökké feledhetetlen marad szívünkben s fölkerem kedves kartsár urat, hogy engemet előltek kimenteni szíveskedjék. A mai postával kedves kartsár ur nevére címzve 4 példányt küldtöttem a mi csoportunkba s fölkerem, hogy ezekből első sorban egy kedves kartsár ur szives emlékül magának megtartani, egy példány pedig a vezetés alatt főgymnasiumunk, s városi hatóság fejenek és Dobák Béla kir. ügyésznek átadni szíveskedjék. Fogadják stb., Fiume, 1885. jun. 17-én öszinte tisztelője dr. Erődi Béla”. Közöltük a rokonszenv sorokat, melyek részben magánjellegűek, de miután a városi hatóság fejeiről is megemlékezik — egyzeremind közérdekkel is bír. Az ajándékát városi hatóság fejenek, városunk polgármesterének küldve Zombor sz. kir. város polgármesterek illeti, s ezért e helyt monduk polgárságunk nevében öszinte köszönetet.

Az apatini mőves vallás iskolában a szokásos zárviszga f. hó 21 tartott meg. Jelen voltak: Dr. Weidemann Vilmos isk.-széki elnök, Dombovits Márton mint vendég és számos érdekelt tanítvány. A gyermekek kitűnően feleltek számtanból, de különösen a magyaryelben haladás és otthonosság meglepő, mert hazuról vajmi kevés, vagy éppen semmi ismeretet nem hoztak s mégis tisztán szabatosan feleltek magyarul minden tárgyból. Ez volt az iskola első magyar vizsgája. Dr. Weidemann Vilmos az eredmény felett teljes megelégedést fejezte ki, buzdítja a gyermekeket kitartó szorgalomra, valamint a bekövetkező nagy szűnőd helyes felhasználására mert mint mondja: „Nem elég a test fejlesztésére gondot fordítani — hanem e mellett szükséges az ést, de különösen a szívet nemesteni. Szeressétek gyermekeim szüleiteket nemcsak nagy áldozattal, — hanem önmagukért is.” Györki Károly osztálytanítóhoz fordulva megható szavakban mondot köszönetet az általános eredmény felett, de különösen kiemelve a magyar nyelv közlő tanusított fáradozását — a hitközség nevében elismerés mellett 25 frtnyi adományt átnyujt azon óhajjal hogy az idei országos kiállítás megtekintése, az ott szerzett tapasztalások a hitközség iskolájának emelés modern haladására fordítani szíveskedjék. Minek utána Györki tanító köszönetet mond e nemes adományért biztosítván a derék hitközséget arról, hogy valamint eddig úgy ezután is főtörökve leend a község bizalmát s tisztelét kiérdemelni, elnök dr. Weidemann Vilmos minden egyes gyermeket egy-egy értékes tárgyjal ajándékoz meg. Ad multos annos! — Egy tanító.

Necrológ. Szent-iványi Jóé Nándor megtört szívvel jelenti feledhetlen és forrón szeretettel nejeinek Szent-iványi Jóé Nándorné szül. Markovits Antonianának f. 1885. évi június hó 18-án d. e. 8^{1/2} órakor hosszas, súlyos szenvedés és az oltári szentség felvétele után 52 éves korában és boldog házasságának 27-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogult halálát fádalmalom megtört szívvel keseregik férjén kívül anyósa: özv. Jóé Julia, továbbá nagybátyjai, sógorai, sógoróni, ugy számos rokoni és jó barátai. Az engedeztől gyászmissa áldozat f. évi június hó 19-én d. e. 10 órakor a szt. Teréz főegyházban, és f. hó 20-án a szt. Ferencz-ek egyházában szintén d. e. 10 órakor lett az ég Urának bemutatva. A boldogult hült teteme f. évi június hó 19-én d. u. 6 órakor lett a róm. kath. egyház szertartása szerint fennentelvé s a nagyvezetett bajai sírkertben fennálló családi sírbanla tétetett örök nyugalomra. Áldás és béke lebegjen a gyengédn szerető legjobbnó drága porai felett!

A Zentai hitelezővetkezet első rendkívüli közgyűlése július 5-én d. u. 3 órakor fog az intézet helyiségében megtartani. Tárgyai lesznek: 1. Az igazgatóság jelentése a kereskedelmi cégbéjegyzést illetőleg. 2. Változtatások eszközölése az alapszabályokon. 3. Esetleges indítványok.

A belgrádi „Videlo” legutóbbi száma magyar és horvátországi szerbek választási mozgalmáról írva, megtámadja a magyarországi

„szerb radikálisok” vagyis az újdíekéi „Zasztava”-nak és az ugyanottani „Szrpsko Kuló”-nak párhívait, hogy ők csupán gyűlöletből szí hiesztelik, mintha Angyalics patriárcha az egyedüli akadály volna, hogy a szerbek egyetértésre nem juthatnak. A szerb kormány lapja kigunyolja e „radikálokat”, hogy a Zomborban e hó 27-én tartandó értekezlet a rigó-mezői csatával hasonlítják össze. Mit akarnak — érde a belgrádi lap — a szerb „radikálok” és a „szabadelvek” e gyűlöletet által élni? Angyalicsot megbuktatni, mert ő az ottani szerbek hanyatlásának oka? A Videlo megcáfolja ez állítást és szemükre hányja, hogy ily alaptalan állítások által csakis a népet félrevezetni akarják. Hát Angyalics előtt — folytatja a nevezett lap — egyetértés uralkodott a magyarországi szerbek közt? Mily haladás volt akkor észrevehető? Hogyan állott az egyház és a tanügy? Már régóta úgy van az a szerbeknél és főkép amad idő óta, hogy a szerb ellenzék jogosulatlan harcot folytat a hierarchia ellen, mely mostanában abban pontossá össze, hogy Angyalics bármily módon patriarcha székről elmozdítottassék. E radikálok ékevel ezeltt Szerbiában is kezdtek lázadni, hogy minket boldogítsanak, és miok a bajt előidéztek, akkor a magyarországi szerbeknek kezdtek prédikálni a radikális-mus tövös tanait

Az anyáról kiskorukra átázallott örökös kamatai meg nem adoztatnák. A m. kir. pénzügyi közigazgatási bíróság teljes tanácsa május 10-én tartott ülésében következő határozatot hozta: Az elhunyt anya után örökös utján kiskoru gyermekek szálott a sz atanya ingatlanaira jelzölőleg bekebelezett tőke vagyon kamatai az alatt az idő alatt, míg az atya, mint kiskoru gyermekeinek természetes és törvényes gyámja azok elartartásáról s neveléséről törvény szerint gondoskodik: tőkekamatadóval meg nem róhatók.

Árverések. Kuluncsits Andor 2813 forintra becs. ingatl. jun. 30 Szabadka. Jossanov. Uros 2767 forintra becs. ingatl. jul. 5 Újdíek. Mérényi Dezső 5000 forintra becs. ingatl. jul. 1 Zenta. Krumez Fülöp 2689 forintra becs. ingóságai jul. 1 Cservenka (Kula). Biró György 3000 forintra becs. ingatl. jul. 25 Zenta.

NOVELLÁTÁR.

Ördög uja.

— Bajz. —
Írta: Móra patrio.
(Vége.)

Etelka sokáig tőrlögette még kötényével szeméit ott a méhes mellett még azután is, mikor István tán a határon is túl volt. Egy kakaskukorikolás fölbeszertette merengésből, kötényével megégyezve végig tőrlöte arcát, aztán nyugodni tért.

Vajjon milyen nyugalma lehet egy olyan szívnék, — azt igen bajos volna elég hüen ecsetelni.

Pár hét múlva ez események után minden községben katonaság telepedett le. Naponként 24 ember volt minden községből az erdősekébe, mezőkre stb. kirendelve, hogy a híres Séta Pista rabló bandáját kézre kerítsék.

De biz az nem ment olyan könnyen! Séta Pista sokkal ügyesebb „acélbó” volt, semhogy egyikőnyen lépe hozzáték volna.

O minden intézkedésnek daczára is majd Somogyban, majd Veszprém megyében, majd meg Zalában, Tolnában, Baranyában kényo kedve szerint gazdálkodott.

A három hó, mit Etelka Pistának kitűzött lefolyt. Etelka minden pillanatban várta kedvesét, de biz' az csak nem jött.

Nap-nap után mulott el a nélkül, hogy István csak legkisebb életjelt is adott volna magáról. Etelka naponként komorabb, magába vonulabb, ingerlékenyebb lett.

Vanicek figyelmetlensége miatt Etelka az a kedélyváltozása nem kerülhette ki; de sokkal vastagabb kéreg burkolta már szívet semhogy apai szeretetöknek csak egy kis tanujelét adta volna, vagy legkevésbé is törődtt volna leányával.

A gabnakazálók rohamosan emelkedtek udvarában és még csak egy nap kellett, hogy az utolsó kaszalt is megrakassa és aztán bebiztosítsa.

Epen most is a kazalok szemléléséről tért vissza, hogy vacsoráját elköltötte és aztán

óriási füstfelhőbe burkolva, a dívánon végig heveredjék.

Etelka megint a könyhában foglaltoskodék, mint akkor — talán ugyan ezen órában, ugyanezen napon — azon a végzetes napon!

Künn óriási zivatar dühöngött; a levegő megmozdult és borzadt erővel söpörte magát est a kis földet, mintha csak ki akarta volna a föléből söpörni gyarló lakhelyüket.

A felhők ide-oda rohantak a koromsötétségben egy-egy kis világozásból foltot hagvva maguk után az égen, de a melyet azonnal sötétebb felhőreteg foglalt el.

Közben-közben meg-megdörög az ég, mint az erős természeti fért, iszonyuan fáj neki valami, — dül-fül magában; de sírni nem bír.

Etelka hol az edényt tőrlögette, a melyeket az imént mosogattot tisztára, hol pedig szeméit. Az edényekkel még csak könnyen boldogulhatott, mert azokat, ha egyszer kétszer megmosogatta azsal a kendővel, hát szárazon maradtak, nem izdattak ujra, de zemei, azok a csallagok, — bizony már nem igen ragyogtak, — sehoggy sem engedtek. Most-törtülte meg egészen szárazra arcát és már ismét könnyben áll.

E pillanatban egy rettenetes menydörgés rázkódtatta meg a földet!

„Jézus, Mária!” — Sikoltott fel s leány és egy székre rogyott.

Ugyanezen pillanatban az ablakon halk kopogás volt hallható.

A leányuk minden vére arcába szökött. A milyen mértékben eláspadt a menydörgésre ép oly mértékben pirult most ki ezen gyöngye zörgésre.

A következő másodperczben már előtte állott István.

A leány lesütö szeméit, az ifjú hó ingujjal megtőrlő arcát, mert a szél odakint porral töltö meg szeméit, és szótlanul álltak egymás előtt.

„Nem ismersz?” — kérde az ifjú.

A leány hallgatott.

„Gondolom, mára tőzted ki, hogy jőjtek el érte.”

A leány erre is hallgatott.

Hát én eljöttem, — folytatá az ifjú, mintha a leányuk némaságot észre se vette volna — látod, még az ilyen idő sem tudott visszatartani.”

„Nem ma van az a nap, — sohóáj! Etelka az ifjú beszédesbe — régen elmulott az már.”

„Eli? Nem ma?” — felelé az ifjú kérdőleg, miközben zavart emlékező tehetőség igyekezett segítségül hívni. De biz, minél jobban gondolkodott, annál zavartabb lett.

„Mi baja? — kérde a leány, — hol vérezte el magát?”

István ingujja vércseppekkel volt tarkáza.

E nem várt kérdésre István arca egy szerre lángba borult, zemei villogtak és egy dörgő fohász után így szólt:

„Oh én bolond! Azt hittem, hogy — — — Nem! Nem születtem én színezének! — Tudd meg tehát, amit titokban akartam előtőted tartani: Én vagyok: Séta Pista!”

Etelka kezéit összecsapta és hangos zokogással tört, miközben kötényével gyorsan tőrlögette patakként ömledő könnyeit.

„Tudom, hogy most téged elvesztettelek, hogy mi mostantól kezdve egymásra nézve elvesztünk — folytatá az ifjú sokkal szelidebben — pedig igazán bánom, hogy még nekem is elárluttam magamat. Látom, te szeresz még engem, enyém pedig nem lehetés — úgy a mint te szeretnéd. — Úgy pedig, a hogy enyém lehetnéd, én nem akarom! Én elvesztetem, de te is! Hanem tudt meg, hogy Te léted száznak kell lakolni! Ez a vér a mit itt irtás, a 38-iké volt, még 62 van hátra — az utolsó magam leszek!”

E szavakra, a mily hirtelen jött, ép oly hirtelen el is tűnt a nagy sötétségben most már — Séta Pista.

Etelka úgy állt ott, mintha a villám csapott volna le mellett.

A szelvény künn egyre erő-ebben süvöltött és a sötétség egyre sűrűbb lett.

Mintha csak a végtelelt követkennék.

„Igen ma van a végtelelt!”

Alig mulhatott el egy kis negyedóra az egész puszta lángokban állott.

A faluból észvesztetten rohant ki a népesség; de segélyt csak maga az isten nyujtatott volna már.

A zsalok, házak, olak és estrók egy lángtenger közepétek; még épen egy hosszú — vagy 25 ölös — birkaok állott a vérszínhelyét alig kétszáz lépésnyire — sörtőlőnd!

A parasztság egy része ide igyekezett, hogy legalább még ezt megmentse, de azon pillanatban a midőn a létrát a tetőhöz támasztották, egyik sarkánál egy óriási láng

csapott föl — — a következő pillanatban a padláslyukon egy fehérbe öltözött nő ugrott ki. Haja kibomolva uszott utána, amint a veszélyes ugrást vette és tán észre sem vették volna — hisz ilyenkor mindenkinek az ereje van helyén, nem pedig az esze! — nem a nő rettenetes sikoltozást vitt végéig, és mivel az akor előtt őrjási halom tréna állott, sértetlenül jutott le a padlásról nek tejetjére, innét pedig a földre.

Etelka, mert ő volt azon nő ki a padlásról leugrott, gyorsan tova rohant — egészen egyik égő kazal gabnána, mely még egészen nem állott lángban. Ezen kazalra mecska-ügyeséggel felkuszott, egy kését a jobból kihuzott és azt egyik kezével magára föltartva sikoltozta:

„Hahaha! Emberek, ide, ide! Itt az ördög ujjai! Hahaha, rajta, rajta — bolondok, meutetek, ha tudtok! Mindent meggyújtottam hahaha! Az bizony én! — Hehehe, ide jertek! Hihibi, — a kezében tartott kését egyik végében meggyújtotta — ide jöjjen, a ki melegedni akar! Hahaha, majd megmelegitem.

E pillanatban egy suhanec kuszott fel utána, kit a szerencsétlen megpillantva, az egy kését szemébe vágta és egy velotrúzó sikoltással: „S ta Pista! Nem megyek vedled!” az égő kazal közepére ugrott.

A suhanec erre észrevétlenül eltűnt! Ő volt: Sétá Pista!

Az emberek rohantak a szerencsétlen megmentésére; de már csak egy megszenseddett hullát menthettek meg.

„A mi az ördög, az az ördög!” — Epebe az öreg elbeszélését — azóta itt a szerencsétlen leány, szerencsétlenebb még, koldulni szegyel, hát csak kölcsön kér.

Dicsékszik, hogy már találkozott Sétá Pistával, de én nem hiszem, mert akkor bizonyosan a százból ő sem hiányozna; melyre Sétá be nem tellett már, mert Sétá Pista megszűnt működni.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos:
MOLNÁR GYULA.

Nyilttér. *)

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
legújabb égytény
SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital,
kötő hatásúnak bizonyult köhögésnél,
gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-
rutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

30—9

*) E rovat alatt közlötökért nem vállal felelőséget a Szerk.

Cselyuszka Antal-né

uri és női cipész

Zomborban „Szent Háromság” téren

Tárcazy-féle házban

elvállal vidéki vagy helybeli
mindennemű

férfi-, női- s gyermekcipő

megrendeléseket beklódtit mérték szerint pontosan és gyorsan.

Tudatja a n. é. közönséggel, hogy raktárát tetemesen megnagyobbitotta és minden minőségben a legolcsóbb árak mellett szolgál tisztelt vevőinek.

10—4

Czipőjavítások is elvállaltatnak.

Ház eladás.

Stverteczky Mór m. kir. számtanácsos Szegedre áthelyeztetvén, Zomborban Szelence városrészi Árpád utcában, Bezerédy ház mellett levő — 4 szobás, 2 konyha, kamra, pincze és felszerelt álló házát szabad kézből előnyös feltételek mellett eladja.

Venni szándékozók 10 nap alatt Mihályi János megyei főügyész mint megbízott ügyvédnél jelentkezhetnek.

A toszalmegyei gazdasági kiállításon 1884-ben EZÜST DISZ-OKLEVELET nyert.

A bécsi 1883. évi nemzetk. gyógyszer. kiállításon EZÜST ERMET nyert.

A triestzi 1882. évi kiállításon BRONZ-ERMET nyert.

A gráci 1880-ik évi országos kiállításon

ELISMERÉSI OKLEVELET

nyert.

A MOHAI
SAVANYU VIZ
FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdúsabb

SAVANYU VIZE

kötő szolgáltatót tesz főleg az emésztési zavarkoroknál s a gyomrának az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a víz mindazon körökön kiváló fiziológiai érdemekben a szervei élet támogatása és az idegrendszer működésének túlfokozása kivánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

m. kir. udv. szállítónál,
Budapsten.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerertában, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1884-ik évi elszállítás

1,500,000

palackk.

Zomborban kapható: Falcione Gusztáv, Heindlhofer Róbert, Hrabovszky és Sztrilich, Nikolits István és Weidinger S. és Zs. uraknál.

Előleges jelentés.

Van szerencsém Zombor sz. kir. város és vidéke mélyen tisztelt előkelő közönségének szives tudomására hozni, hogy jövő hó elején egy a kor színvonalán álló díszesen és gazdagon berendezett

fűszer-, csemege- és gyarmatárú-kereskedést

nyitok, melyet

ifj. Konyovits István

váltótörvényszékileg bejegyzett cég alatt saját számlám és felelőségemre fogok vezetni.

Midőn e körülményt szives köztudomásra hozom, kijelentem, hogy szigorú üzleti elvem az leendő, mikép nagyrabcsült vevőimet oly előnyökben részesítem, a minőkben egy helybeli hasonnemű üzlet sem képes.

Ifju vállalatomat szives pártfogásába és figyelmébe ajánlva vagyok

legnagyobb tisztelettel

ifj. Konyovits István

Zomborban.

Üzleti helyiség: Főutca, Goldfahn Sándor ur divat-üzlete mellett.